

[Helge Larsen.]

planlægning af vejen, som blev vedtaget i 1954, må på et eller andet tidspunkt blive den endelige, idet jeg går ud fra, at der i de kommende 10-15 år vil ske en sådan forøgelse af trafikintensiteten på vejene, at dette stykke af vejen vil blive nødvendigt. Jeg tror derfor, at man handler kortsigtet ved at ændre den oprindelig foreslåede vejføring. Dertil kommer en ting, jeg gerne vil gøre opmærksom på, en mindre ting ganske vist, men dog noget, som også vejer til: de arealer, der skal benyttes til udbygning af motorvejen til Guldborg, er eksproprieret; det blev de allerede i 1941-42. Hvis vejføringen skal ændres, skal man nu til at foretage nye ekspropriationer og have alle de ulemper, som følger dermed. Jeg skal altså anbefale, at man stemmer imod mindretallets ændringsforslag.

Dernæst skal jeg gøre et par bemærkninger om lovforslaget som helhed og om mindretallets ønske om en samlet trafikplan.

Det forekommer mig, at man ser forslaget om gennemførelse af fugleflugtslinjen for snævert, hvis man blot ser det under den synsvinkel, som er blevet anlagt af ordførerne for venstre og det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Henry Christensen og det ærede medlem hr. Poul Thomsen. Spørgsmålet er ikke blot, om man kan spare et beløb ved ikke at gennemføre fugleflugtslinjen. Spørgsmålet er også, om man ikke ved at gennemføre den anvender nødvendige investeringer på en rimeligere og fornuftigere måde, end man ville gøre, hvis man skulle fortsætte med de udbygninger og, jeg fristes til at bruge udtrykket lapperier, som har været nødvendige for at gennemføre den trafik; der i de senere år er gået over Gedser-Grossenbrode ruten.

Når det ærede medlem hr. Henry Christensen gjorde opmærksom på, at tidligere investeringer, der er foretaget i forbindelse med denne rute, vil blive mindre værd eller værdiløse ved ændringen, er dette ikke ganske rigtigt. Lidt vil der naturligvis altid ske i den retning, men for det første må jeg gøre opmærksom på, at en del af de investeringer, som er foretaget i Gedser i forbindelse med Gedser-ruten, er rent

midlertidige og for en dels vedkommende beregnet til overflytning til Rødbyruten, når den en gang bliver gennemført, og for det andet vil der stadig være brug for overfarten til Warnemünde. Der er fra alle sider i tinget givet udtryk for ønsket om, at denne trafik i de kommende år må kunne udbygges, således at der vil blive en stadig større trafik ad den rute, ligesom der ganske givet vil blive det ad ruten over Rødby Havn til Puttgarden på Femern.

Jeg forstår i og for sig ønsket om en samlet trafik- og investeringsplan, og jeg kan meget vel se værdien af en sådan samlet plan, men som det er oplyst over for udvalget, er en sådan plan under udarbejdelse i ministeriet og kan ventes at foreligge inden så forfærdelig længe. Hvad jeg ikke kan forstå — og de ærede medlemmer hr. Henry Christensen og hr. Poul Thomsen har ikke overbevist mig i dag — er, hvorfor netop de to partier nu rejser dette krav, når de dog i dag for nøjagtig 2 måneder siden stemte for bevilling af 6 mill. kr. til videreførelse af de arbejder, der allerede er påbegyndt. I øvrigt stemte de under finanslovbehandlingen i fjor for bevilling af 1 mill. kr. til netop disse arbejder. Hvorfor da nu rejse kravet om en trafikplan som en absolut nødvendig forudsætning for at tiltræde et lovforslag, der skal videreføre det, man tidligere har været med til at give bevilling til? Dertil kommer, hvad der i øvrigt allerede er nævnt i dag, at den højtærede trafikminister har givet oplysning om, at Rødby-Femern ruten netop er den rute, der, uanset hvordan en trafikplan i øvrigt vil komme til at se ud, står øverst på statsbanernes liste over fremtidige arbejder. Det forekommer mig altså på denne baggrund, at kravet om en samlet trafikplan som forudsætning for tilslutning til det foreliggende lovforslag, ikke er særlig kraftigt underbygget.

Der har her været talt om at udsætte vedtagelsen af dette lovforslag. Må jeg i denne forbindelse til slut sige, at ruten til Rødby Havn kan jo, som bl. a. det ærede medlem hr. Poul Thomsen erkendte ved første behandling af dette lovforslag, gennemføres på grundlag af de love, som ligger fra 1941, og ændringerne fra 1954.